

Rodzaj dokumentu	Interpretacja indywidualna
Sygnatura	FN.310.1.2012.09
Data	12.04.2012
Organ wydający	Prezydent Miasta Suwałk
Temat	podatek od nieruchomości
Słowa kluczowe	Opodatkowanie telebimu reklamowego

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Suwałk, działając na podstawie przepisów art. 14j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.),

uznaje za nieprawidłowe

stanowisko wskazane we wniosku złożonym przez [REDAKTOWANO] w dniu 10 lutego 2012 r., o interpretację prawa podatkowego w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości telebimu reklamowego, składającego się z konstrukcji wsporczej i paneli led,

UZASADNIENIE

[REDAKTOWANO] wystąpił z wnioskiem o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości konstrukcji wsporczej i paneli led, tworzący w całości telebim reklamowy.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

[REDAKTOWANO] jest właścicielem telebimu reklamowego składającego się z konstrukcji wsporczej i paneli led stanowiących ekran. Konstrukcja jest ustawiona na terenie działki oznaczonej nr geodezyjnym [REDAKTOWANO] położonej w Suwałkach, przy skrzyżowaniu ulic [REDAKTOWANO]. Konstrukcja składa się z następujących elementów:

1. słupów rurowych wyposażonych w podstawę do montażu na wierzchu stóp betonowych i uchwyty do mocowania ramy nośnej
2. ramy nośnej
3. pomostów technicznych.

Elementy konstrukcji stalowej zostały zaprojektowane tak, aby można było je przewieźć oraz zamontować na miejscu lokalizacji na śruby. Konstrukcja posadowiona została na stopach betonowych i połączona w sposób umożliwiający demontaż. Panele led to 25 modułów składających się na kabinę o wymiarach 1m x 1m. Kabinę posiadają procesor, przetwornicę, system klimatyzacyjny, są odporne na warunki atmosferyczne. 30 kabin po złożeniu ze sobą tworzą ekran. Ekran został zamontowany na konstrukcji wsporczej.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie :

1. Które elementy powinny być objęte podatkiem od nieruchomości?

Stan prawny:

Zgodnie z art. 2 ust.1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2010 r. nr 95, poz. 613 ze zm.,dalej w skrócie u.p.o.l.) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają m.in. budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Pojęcie budowli zostało zdefiniowane w art. 1a pkt 2 u.p.o.l. jako „obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem”.

Pojęcie obiektu budowlanego z art. 3 pkt 1 ustawy - Prawo budowlane, wskazuje, że rozumieć przez niego należy m.in. budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, przy czym budowlą w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy - Prawo budowlane jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, **wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe**, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Z powyższego wynika, że jedyną przesłanką uznania wolno stojącego urządzenia reklamowego za budowlę jest jego trwałe związanie z gruntem.

Ustawodawca nie definiuje pojęcia trwałego związania z gruntem w związku z tym, należy sięgnąć do orzecznictwa sądów administracyjnych, w którym podkreśla się, że o tym, czy obiekt budowlany jest trwale związany z gruntem nie przesądza sposób, w jaki posadowiono go w gruncie, czy na gruncie, jak również technika w jakiej tego dokonano. O trwałym bądź nietrwałym związaniu obiektu budowlanego z gruntem nie decyduje też technologia wykonania fundamentu oraz możliwości techniczne przeniesienia tego obiektu w inne miejsce. Podstawowe znaczenie ma natomiast ustalenie, czy posadowienie jest na tyle trwałe, że opiera się na czynnikach mogących zniszczyć ustawioną na nim konstrukcję i zapewnia bezpieczeństwo. (zob. wyroki WSA w Warszawie: z dnia 31.05.2011, sygn. akt VII SA/Wa 758/11, z dnia 02.12.2009, sygn. akt VII SA/Wa 1739/09, z dnia 02.03.2010, sygn. akt VII SA/Wa 2285/09 oraz wyrok NSA z dnia 08.09.2011, sygn. akt II OSK 1302/10).

W ocenie organu podatkowego możliwość ewentualnego przestawienia przez podatnika urządzenia reklamowego oraz wykonanie go z elementów nie stanowi przeszkody do uznania powyższego urządzenia za obiekt trwale związany z gruntem. Należy również zwrócić uwagę że urządzenie reklamowe poprzez przenoszenie przez stopy betonowe całości obciążeń nie może zostać przesunięte lub zniszczone przez działanie sił przyrody (por. Wyrok NSA z 20 maja 2011 r., Sygn. akt II OSK 883/10). Nadto przedmiotowe urządzenie reklamowe zostało uznane przez organ administracji architektoniczno-budowlanej za budowlę w rozumieniu ustawy - Prawo budowlane na co wskazuje decyzja znak [REDAKTED] z dnia 4 grudnia 2009 r. pozwolenia na budowę konstrukcji wsporczej z telebimem reklamowym. Zatem mając na uwadze powyższą argumentację prawną w przedmiotowej sprawie organ podatkowy uznał, iż przedmiotowe urządzenie reklamowe jest trwale związane z gruntem oraz stanowi całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami. Podlega zatem opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w całości.

Stanowisko prezentowane przez właściciela telebimu odnośnie zastosowania do urządzenia reklamowego w drodze analogii przepisów dotyczących elektrowni wiatrowych i opodatkowania jedynie konstrukcji wsporczej oraz stopy betonowej wraz z przyłączem energetycznym jest nieprawidłowe, ponieważ elektrownia wiatrowa nie jest budowlą w rozumieniu prawa budowlanego, jest natomiast urządzeniem technicznym. Budowlę w tej sytuacji stanowią jedynie części budowlane tego urządzenia technicznego, czyli fundament i maszt. Takiego rozróżnienia nie ma w odniesieniu do urządzeń reklamowych.

W tym stanie rzeczy uznaje się stanowisko wnioskodawcy za nieuzasadnione.

Pouczenie :

Na niniejszą interpretację przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji. Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od

dnia doręczenia odpowiedzi organu a w przypadku nie udzielenia odpowiedzi - 60 dni od dnia wezwania do naruszenia prawa.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi.